

[Malchau.]

fritages. Det betyder også en lettelse i arbejdet med opkrævningen. Jeg kan altså på mit partis vegne tiltræde dette lovforslag.

Hvad angår forslaget om en værneskat for skatteåret 1952—53, er forholdet jo det, at dette lovforslag indeholder den eneste forhøjelse, der findes i det kompleks af love, vi behandler her i dag, idet der i forhold til loven af 1950 foretages en forhøjelse på ca. 25 pct. Jeg er i og for sig ked af, at det har været nødvendigt at foretage denne forhøjelse. Jeg beklager det, fordi netop denne skat rammer de mellemstore skatteydere, som i forvejen er hårdt anspændt også med hensyn til skatter. Men jeg er klar over, at når det har været nødvendigt at stille forslag om denne forhøjelse af værneskatten for det kommende år, er grunden hertil de forøgede udgifter til forsvaret. Det er jo givet, at når vi beviler disse udgifter, er vi også nødt til at skaffe dækning for dem. I det forslag, som oprindeligt blev fremsat i det andet høje ting, var der en bestemmelse om, at værneskatten ikke skulle kunne få indflydelse på pristallet. Under behandlingen i det andet høje ting er denne bestemmelse udgået. Jeg kan nu ikke se, det havde gjort noget, om den var blevet stående. Praktisk har den vist ingen betydning, for, såvidt jeg kan regne ud, betaler pristalsfamilien overhovedet ikke værneskat, i hvert tilfælde kun med et ganske ringe beløb.

Forslaget om tillægsindkomstskat til staten kan jeg på mit partis vegne tiltræde.

Det samme gælder forslaget om ændringen med hensyn til den fælleskommunale indkomstskat, hvor forholdet er det samme som ved udskrivningsloven, at skalaen er blevet ændret, så at de små skatteydere fritages for at betale denne skat; det vil ifølge betænkningen fra folketingets udvalg sige, at et antal af ca. 165 000 skatteydere bliver fritaget. Naturligvis indbringer denne skat så også et noget mindre beløb, men her gælder det samme som for udskrivningsloven, at man undgår meget arbejde og megen ulejlighed ved opkrævningen af de små skattebeløb. Jeg er altså helt indforstået med, at man foretager denne ændring, og skal på mit partis vegne anbefale disse fire lovforslag til velvillig behandling og hurtig vedtagelse i det høje ting.

Bouet: I det foreliggende forslag om børnetilskud er tilskuddets størrelse det samme som for de to foregående skatteår. Selv-

om det her drejer sig om et stort beløb, kan jeg på mit partis vegne anbefale forslaget. Vi er tilfredse med den ændring, der er sket i forhold til de foregående love, idet man nu kan udbetale børnetilskuddet til den fraseparerede eller fraskilte person, som har forældrerettigheden over vedkommende barn eller børn. Vi kan også tiltræde den bestemmelse, som blev indsat under behandlingen i det andet høje ting, og hvorefter det sociale udvalg, hvor særlige omstændigheder gør sig gældende, kan bestemme, at udbetaling af et kontant børnetilskud skal ske til den tilskudsberettigedes hustru. Denne udmærkede foranstaltning vil sikkert i mange tilfælde være formålstjenlig. Føler man sig brøstholden over det sociale udvalgs afgørelse, har man i henhold til det nye stykke, der er føjet til § 3 i loven, ret til at indanke spørgsmålet for amtmanden eller i sidste instans for socialministeren. Jeg kan på mit partis vegne anbefale dette lovforslag til vedtagelse.

P. N. Petersen (Røje): Det tjener efter min mening ikke noget nyttigt formål at ribbe op i årsagerne til denne nydelige skattebuket, som vi nu bliver præsenteret for. Enhver kan jo gå ind i sit lønkammer og foretage de fornødne overvejelser i så henseende. Givet er det i hvert fald, at udgifterne stiger, og så må indtægterne følge med, ikke i samme forhold, lader det til, for udgifterne vokser betydeligt mere end indtægterne. Jeg vil i denne forbindelse gerne sige, at jeg tror, det er den almindelige mening ude i befolkningen, at vi nu har fået skatter nok, så meget mere som der er adskillige ting, der tyder på, at råstofpriserne ude i den store verden er dalende, og hvis det betyder indledningen til et almindeligt prisfald, kan situationen jo blive alvorlig nok. Men som den højtærede finansminister i virkeligheden også gav udtryk for, har vi ikke nogen samlet oversigt over vort lands hele stilling nu; vi kan, som ministeren gjorde det, se bevægelserne på de forskellige konti i det sidst aflagte statsregnskab og kan drage visse sammenligninger med det løbende finansår og den finanslov, der bliver vedtaget i disse dage. Men tilbage er tillægsbevillingsloven og en mængde faktorer, der er vanskeligt overskuelige for almindelige dødelige. Udadtil synes der at være indtrådt en vis bedring i vort bytteforhold overfor udlandet, men om denne bedring er varig, er det vanskeligt at have nogen begrundet mening om. Men det vil være meget ønskeligt, om alle disse forhold virkelig snart kunne afklares.

Vi i det radikale venstre er villige til at